

LÉKÁRNY V NEMOCNICÍCH

- Využívejte lékárny přímo v areálu Nemocnice Hořovice a Rehabilitační nemocnice Beroun
- Široké spektrum léčiv
- Skladem více než 1 300 léčivých přípravků

 LÉKÁRNA
HOŘOVICE

 LÉKÁRNA
BEROUN

O b s a h

3 VĚCI, KTERÉ SE DOZVÍTE V PODZIMNÍM VYDÁNÍ

1) Jaký je rozdíl mezi českým a německým zdravotnictvím? Prozradil nám to v rozhovoru nový berounský kardiolog MUDr. Marek Janka.

STR. 26

2) V kolik hodin si můžete nejpозději vyzvednout své ratolesti v dětské skupině Nemo?

STR. 21

3) Jak funguje monitoring pacientů na dálku a kde všude využíváme telemetrii?

STR. 9

Pacient nejvíce ocení úsměv. To je nejen titulky hlavního rozhovoru magazínu, který se vám právě dostal do rukou. Možná si řeknete, že to je otrěpaná fráze, ale já si to nemyslím, protože pro mě je to základ našeho podnikání. Úsměv je jedním z nejsilnějších léků, které máme k dispozici.

Zdraví, lidskost a vstřícnost jsou naším hlavním skupinovým mottem a děkuji všem, kteří se jím dennodenně řídí a dokážou přese všechno rozdávat a vyvolávat úsměvy. Nejen stav našich nemocnic, efektivita a ekonomické zdraví nás odlišují od zbytku trhu, ale právě charakteristické vlastnosti, které jsem popsal v předcházející větě. Jsou to především tyto rysy, co nám pomáhají posouvat péči v našich zařízeních na novou úroveň. Denně dostáváme zpětnou vazbu od našich pacientů a většina se týká právě přístupu personálu, a to jak v pozitivním slova smyslu, tak i v tom negativním. Víím, že povolání zdravotníka a lékaře patří k těm nejnáročnějším. Lékař mnohdy plní roli zpovědníka

a pomáhá pacientům na duchu i na těle. No a já bych vám chtěl poděkovat za to, jak se chováte k pacientům, jak přistupujete ke své práci, a to i v situaci, kdy na nás stát nahlíží jako na troublemakery v rámci systému veřejné zdravotní péče. Ne snad kvůli tomu, že bychom poskytovali nižší kvalitu zdravotnických služeb. To právě naopak. Nicméně ukazujeme všem, že zdravotnictví není jen černá díra na peníze, ale že pokud ke své práci přistupujete efektivně, hospodárně a s péčí řádného hospodáře, tak můžete i ve složitých podmínkách českého veřejného zdravotního pojištění fungovat úspěšně, a to i při poskytování péče na špičkové úrovni. Chtěl bych všechny ujistit, že za naší práci není žádné tajemno ani výhody. Jen tvrdá, efektivní a poctivá práce.

Teď mi ale dovoluete něco krátce k tomuto číslu magazínu, protože se od pilotního vydání liší. Rozhodli jsme se celý koncept časopisu změnit, rozšířit a nabídnout jej nejen zaměstnancům našich zařízení, ale také pacientům, kteří k nám přicházejí. Název NĚA znamená v řečtině „novinky“ a ty jsou nadále jeho hlavní náplní. Radost mi udělal rozhovor s Lucií Suchou, radiologickou laborantkou z Berouna, která podle mě patří právě k lidem, o kterých píšu výše. 🌀

Příjemné čtení!

Ing. Sotirios Zavalianis
předseda představenstva

PACIENT NEJVÍC OCENÍ ÚSMĚV

Michal Průša se celý život věnuje léčbě bolesti, ale jako ředitel Nemocnice Hořovice už čtyři roky léčí i bolesti českého zdravotnictví. Jak se řídí soukromá nemocnice, která patří mezi českou špičku?

Text: **Pavel Kalouš**,
redaktor měsíčníku Forbes
Foto: **Jakub Červenka**

Občas to pro jeho kolegy bývá trochu matoucí. Aby nepotkat ředitele nemocnice za stolem v ordinaci není zase tak časté. Pro Michala Průšu to ale není nic zvláštního. Jeden den se jako ředitel stará o fungování Nemocnice Hořovice, druhý den zase pečuje o pacienty ve své ambulanci.

„Spoustu kolegů znám dlouho, takže si tykáme, ale ti mladší mi říkají pane řediteli, protože mě jinak neznají. Sestřičky mě zase samozřejmě oslovují pane doktore;“ usmívá se Průša, když mě tentokrát v roli ředitele provádí středočeskou nemocnicí, které šéfuje poslední čtyři roky.

Za tu dobu se mu z ní společně s vedením AKESO holdingu, pod nějž spadá, povedlo vybudovat zdravotnické zařízení, jež působí mezi dalšími okresními nemocnicemi v Česku jako zjevení, což dokazují třeba spokojení pacienti z Prahy, kteří do Hořovic neváhají dojíždět 60 kilometrů.

Ročně tady hospitalizují 19 tisíc pacientů, vykonají 580 tisíc ambulantních vyšetření, provedou 12 tisíc dárcovských odběrů krve, 6 tisíc operačních zákroků a přivedou na svět kolem 1 800 dětí. Jen pro srovnání, za čtyři roky se tady narodí stejný počet dětí, kolik mají celé Hořovice obyvatel.

Populární porodnice ale není jediný důvod, proč hořovická nemocnice dávno přerostla hranice okresu. Místní oddělení pro léčbu nespecifických střevních zánětů má na kontě téměř 40 procent operativy Crohnovy choroby v Česku, na špičkové úrovni je ale i ARO nebo ortopedie.

Tento úspěch, který podtrhuje navíc to, že nemocnice na rozdíl od většiny těch státních dokáže hospodařit se ziskem, má jedinou stinnou stránku – kapacitně přestává stačit zájmu pacientů.

„Stali jsme se obětí vlastního úspěchu, takže se potřebujeme

“
TO, CO DĚLÁME
DOBŘE, CHCEME
DĚLAT VE VĚTŠÍM
MĚŘÍTKU.

rozšířit," kýve hlavou Průša, když v zadní části nemocnice ukazuje, kde vyroste přístavba, která by měla tento problém vyřešit. „Budeme mít nový centrální příjem, další operační sály a celkově zvětšíme kapacitu,“ říká.

Když tyto plány přičtete ke každodennímu řízení nemocnice, snadno pochopíte, že by Průša mohl ve své ředitelské kanceláři sedět nonstop. Atestovaný anesteziolog si ale svůj život bez lékařské uniformy neumí představit, takže dodnes vypomáhá na anesteziologicko-resuscitačním oddělení a aktivně se stará o pacienty v ambulanci bolesti, která má podle něj do budoucna velký potenciál.

Jak často se dostanete k pacientům?

Mám čtyři atestace a rád bych v žádné nezaostal. Původem jsem anesteziolog, tak se snažím aspoň jeden víkend v měsíci sloužit na ARO. Kromě toho si udržuji ještě algeziologickou specializaci, tam je to pravidelnější, takže jsem jedno odpoledne týdně v ambulanci, kde mám i své pacienty.

Řeč je o ambulanci bolesti?

Ano. Tomu se v medicíně věnuji momentálně nejvíc. U anesteziologie nemám už bohužel tolik čas, abych absorboval všechny novinky, ale u algeziologie se tomu snažím věnovat, protože je to pořád relativně mladý obor, kde je stále spousta novinek. Chtěl bych se tomu v budoucnu věnovat víc.

Jak jste se k léčbě bolesti dostal?

Někdy v roce 2001 jsem nastupoval v jedné nemocnici jako primář na AR oddělení, ke kterému už tehdy byla přiřčena ambulance bolesti. Říkal jsem si, že když mám dvě atestace, které se týkají bolesti, tak to zvládnou, ale to byl omyl. Sháněl jsem tehdy pomoc, ale odborníků na bolest tady tenkrát ještě bylo málo. Naštěstí jsem měl jednoho kamaráda, který mi s tím pomohl. Ironií osudu vzápětí odjel do Anglie a já se mu potom asi 15 let staral o jeho ambulanci v Praze.

A kdy vznikla ta v Hořovicích?

Do Hořovic jsem přišel na jaře 2006, věnoval jsem se tady anesteziologii a chvíli jsem musel vysvětlovat, co to ta ambulance bolesti je. Navíc jsem měl ještě dvě další ambulance v Praze a Nymburce, které jsem musel spravovat, takže to chvíli trvalo. O rok později jsme ji ale měli i tady.

Vždycky mi přišlo, že se bolest bere jako součást nemoci a nikdo se jí nezabývá zvlášť. Mění se tento přístup?

Je pravda, že je to mladý obor. Akutní bolesti se zabývají třeba anesteziologové léta, chronická bolest je nemocí sama o sobě a tak se k ní i musí přistupovat. Sít ambulancí bolesti ale začala vznikat až na konci 90. let a teprve po roce 2000 se takové ambulance objevily i v menších městech. Je znát, že se také výrazně zlepšily podmínky a prostředky k léčbě. Rozvinuly se nové metody a máme už také víc léčebných preparátů, které se dají používat dlouhodobě různými formami.

Bolest je ale hodně subjektivní pojem, že?

Ano, to je pravda. Každý pacient ji vnímá jinak. Naší povinností je, abychom mu věřili a léčili bolest té intenzity, kterou pacient skutečně prožívá. Součástí vyšetření je i důkladný rozbor bolesti, posuzuje se nejen její původ, ale také charakter, chování, její projevy v čase a další. Třeba u lidí, kteří mají tendenci víc přehánět, zabírá i jiný přístup než klasické léky proti bolesti.

Kdo je váš typický pacient?

Zabýváme se bolestí, která trvá několik týdnů, měsíců, nebo dokonce let. Nejsme samozřejmě jediné pracoviště, tohle řeší i kolegové z ostatních oborů, ale rozdíl je, že k nám se dostanou spíš pacienti, kteří jsou interdisciplinární, kde je ten problém složitější a léčba dlouhodobě neúčinná.

Aha. Mě poslední tři měsíce bolí koleno, takže asi váš pacient nebudu.

Ale máme i pacienty, které bolí koleno. Třeba ho mají tak zdevastované, že už se to ani nedá operovat, nebo je to člověk, který má víc chorob, kvůli nimž nemůže podstoupit operaci. Pacienti jsou pak většinou tou bolestí ztrápení, často jsou depresivní a nevyspali, takže se jim snažíme hlavně pomoci tak, aby se jim ulevilo, aby si odpočinuli, a pak postupujeme dál.

Třeba i pomocí léčebného konopí, které předepisujete jako jeden z mála.

Jsem asi jeden ze stovky lékařů v Česku, kteří ho předepisují. U nás je léčba konopím pořád mladá, začínáme s tím, ale zdá se, že efekt konopí je dobrý.

Jak si to představit v praxi? Mluvíme o mastích s konopím?

Lokální používání je odlišná problematika. V léčbě bolesti je nyní dominantní celkové podání. V zahraničí se používají většinou vaporizéry, což jsou inhalátory, kde se konopí zahřívá, ale nespaluje a následně se vdechuje. Jsou to však zařízení celkem drahá a v Česku se pomalu prosazují, proto je u nás zatím častější používání předem zahřátého a upraveného konopí v tobolkách, které se užívají většinou jednou nebo dvakrát denně. Efekt je podobný jako u vaporizérů, účinek jen trochu později nastupuje, a zase déle trvá.

Jaké má konopí účinky?

Farmakologie konopí ještě není úplně popsána, kromě známých látek, jako je THC nebo CBD, obsahuje i spoustu alkaloidů, jejichž efekt ještě není dostatečně prozkoumaný. V budoucnu se asi ukáže, k čemu všemu se dá konopí využít, ale obecně se dá říct, že jeho účinek je hlavně uklidňující, protibolestivý a působí proti vzniku křečí. S každým novým preparátem na trhu je to ale stejné: ze začátku jsou kolem něj pochybnosti, pak přichází stadium obecného nadšení, kdy to chtějí všichni, a pak přichází kritika, ústup ze slávy a ustálení někde kolem normálu.

A kde jsme teď?

Ve fázi opatrného přešlapování a očekávání, kdy přijde

to nadšení. Je ale pravda, že i díky médiím se už lidé o konopí dozvídají poměrně rychle.

Proč se ale nepoužívá mnohem víc?

V první řadě je problém s dostupností léčebného konopí. V minulosti to bylo ještě horší, jelikož se muselo dovážet, což bylo drahé, protože v Česku není hrazeno pojišťovnamy. Teď se ale blýská na lepší časy – jednak už máme českého výrobce, a pak pan premiér přislíbil, že od příštího roku bude konopí z velké části hrazené pojišťovnou. Pořád nám ale schází dost proškolených lékařů.

Předepisujete ho všem pacientům v ambulanci, nebo se to plošně aplikovat nedá?

To je druhý problém – všeobecné přijímání konopí. Z minulosti je konopí vnímáno hlavně jako rekreační droga a spousta lidí vůči němu má předsudky, protože se bojí rizika vzniku závislosti a známých euforizujících účinků.

A má je i léčebné konopí?

Řekl bych, že jsou díky ústnímu podání velmi omezené, má to spíš sedativní efekt. Výhodou je, že konopí nemá takové vedlejší účinky jako klasické léky proti bolesti. Každopádně je důležitý pozitivní přístup pacienta k léčbě a zároveň postup lékaře, který musí pacienta poučit a vše vysvětlit.

Pořád se mi hlavou honí otázka, proč to vlastně děláte? Vždyť máte přece jako ředitel nemocnice starostí už tak nad hlavu.

“ JSEM PYŠNÝ NA NAŠE ZAMĚSTNANCE. NEMOCNICE VZKVÉTÁ A MÁ DOBRÉ VÝSLEDKY.

Jednak jsem doktor a s tím nejde jen tak přestat. A pak to mám rád. Mám pacienty, které nechci opustit. A taky jednou skončí období, kdy dělám ředitele, a pak se budu muset něčím živit. Medicína je o rukách, zvláště anesteziologie, takže člověk, který půl roku nedělal medicínu, je v podstatě takový lékařský invalida. V neposlední řadě mě to také baví.

A také si umím představit, že si v roli lékaře a mezi pacienty uděláte lepší představu, co se doopravdy ve vaší nemocnici děje.

To je pravda, za tuhle zpětnou vazbu jsem rád. Když sedíte v ordinaci, lidé se k vám chovají jinak a řeknou vám i věci, které by vám jako řediteli neřekli. Sestřičky a lékaři se ke mně najednou chovají jako ke kolegovi a jsou otevřenější. To je výhoda.

Na co jste nejvíc pyšný?

Dělá mi dobře, že nemocnice vzkvétá, ale ty dobré výsledky musel někdo odpracovat, takže jsem pyšný na naše zaměstnance. Třeba na bývalého primáře gynekologie a porodnice, který z Hořovic udělal největší porodnici v kraji, pak třeba na primáře ortopedie, protože máme největší protetické oddělení v kraji, na všechny další lékaře a sestřičky anebo na našeho majitele Sotiriose Zavalianise, protože kdyby do nemocnice neinvestoval hodně peněz a pořád nám nevtloukal do hlavy, že musíme být k pacientům vstřícní a příjemní, nebyli bychom určitě tam, kde jsme teď. Jsem pyšný na to, že se tenhle přístup povedlo prosadit.

Je to klíč k úspěchu?

Ano. Dobrá medicína je základ, ale ne vždycky umí pacient ocenit, že děláme nejspičkovější medicínu. To jsou věci, které laik tolik nerozezná, proto dost často oceňují hlavně věci, které umí porovnat – jak tady vypadají pokoje, jak je v nemocnici čisto a jak se k němu choval personál. Nejde jen o prostředí, které je tady hezké, ale i přístup a vstřícnost k pacientům dělají hrozně moc.

Proč to nemůže platit v každé nemocnici?

Protože to tam po těch lidech asi nikdo nechce. Musí se nejprve naučit, že přestože jsou unavení a mají za sebou třeba už 12 hodin v práci, musí se pořád na pacienty

ROK V HOŘOVICÍCH

Za rok **2018** jsme na **5 centrálních operačních sálech** provedli **5 674 operací**. To je **35 operací** a **5 malých výkonů denně**.

**1 789
PORODŮ**

**11 821
DÁRCŮ KRVE**

**575 035
AMBULANTNÍCH
OŠETŘENÍ**

**19 029
HOSPITALIZOVANÝCH
PACIENTŮ**

usmívat, protože oni přece nemohou za to, že je personál unavený. A tohle je opravdu jedna z našich předností.

Proto se u vás ročně rodí 1 800 dětí, což je na tak malé město mimořádné číslo?

Ano, může za to dobré jméno nemocnice. Komunita těhotných žen hodně drží při sobě, a protože jsou ženy v době porodu na přístup citlivé, informace o tom, kde se dobře rodí, se rychle šíří. Zajímavé je, že letos porodnici rekonstruuje, takže se momentálně rodí v prostorách, které původně nebyly pro porodnici určeny. Mysleli jsme si, že se to projeví na menším zájmu, ale zatím se zdá, že renomé porodnice neutrpělo a počet porodů se ani letos nesníží.

Pro mě je ale úspěchem ještě jedna věc, kterou jste nezmínil – vaše nemocnice vydělává.

Musíme ale dodat, že naše nemocnice není z celého AKESO holdingu nejziskovější. Jsme všeobecná nemocnice, takže máme i oddělení, která ze své podstaty nejsou výdělečná. Třeba interna nebo dětské oddělení vydělávat ani nemohou. Ale jako celek to funguje.

Proč to takhle nemůže fungovat i v krajských a státních nemocnicích, které jsou většinou ve ztrátě?

Jsme soukromá nemocnice, takže si všechno pořizujeme za své. Proto se to snažíme dělat levněji a neutráčíme, za co nemusíme. Investujeme zodpovědně.

Častým argumentem je, že státní nemocnice musí léčit všechno a všechny, zatímco ty soukromé si mohou vybírat. Co na to odpovídáte?

Není to pravda. Jsme všeobecná nemocnice, takže my si nic nevybíráme. Žádný obor, který tady byl před privatizací, jsme nezrušili. Přijímáme všechny pacienty, nikoho neodmítáme a léčíme všechny.

Je něco, co byste chtěl, aby se v Hořovicích léčilo a ještě se neléčí?

V poslední době se nám tady povedlo vybudovat obor, který jsme dlouho chtěli, a to je urologie. To je něco, co není v nemocnici, která se pohybuje na pomezí mezi okresní a krajskou, úplně běžné. Nechtěl bych, aby se naše nemocnice specializovala na nějaký konkrétní obor, který náleží klinickým pracovištím. Spíš chceme rozvíjet a rozšiřovat ty obory, které umíme a děláme je dobře.

Děláte je dobře, a právě proto teď nestíháte. Jak řešíte rostoucí zájem pacientů?

Situace v Česku se, co se týče čekacích dob, obecně zhoršuje. Je to dáno několika faktory. Jednak ubývá lékařů, ale je to i tím, že si Češi zvykli navštěvovat lékaře hodně, a hlavně ty specializované bez doporučení praktického lékaře. My jsme si navíc sami v dobrém trochu naběhli svou kvalitou, takže naše ambulance se staly vyhledávanými. A my nemáme další prostorové kapacity, abychom nemuseli prodlužovat čekací dobu. Pan Zavalianis říká, že jsme se stali obětí vlastního úspěchu, což je pravda. Proto se teď snažíme vymyslet, co s tím. Budujeme větší kapacitu a snažíme se zároveň sehnat další lékaře. To, co děláme dobře, chceme dělat ve větším měřítku. 🌀

KAPESNÍ DOKTOŘI

Nemocnice v Hořovicích i v Berouně začaly používat EKG telemetrii, která mobilními senzory sleduje všechny důležité funkce. Pacienti se tak mohou projít nejen po oddělení, ale třeba i v nemocničním parku. Jak pozitivní vliv to má na jejich psychiku, asi ani není třeba zdůrazňovat.

Krabička na těle pacienta sleduje jeho funkce.

Hodnoty se zobrazují na centrálním monitoru u lékaře a sestry.

Pacient se volně pohybuje v areálu nemocnice, nemusí ležet napojený na přístroje. Pokud se něco stane, lékař ihned dostane zprávu a může zareagovat.

Pacienti mají na těle krabičku, která neustále měří činnost srdce, tlak nebo saturaci kyslíkem. Systém je unikátní v míře nasazení a dostupnosti pro lékaře a pacienty,“ popisuje Kamil Kudelka, zodpovědný za technologie v nemocnicích AKE-SO holdingu. Naměřené hodnoty se v aktuálním čase přenášejí na monitor v pracovně lékaře a sestry. Ti mohou rychle odhalit odchylku od normálu a upravit léčbu.

Telemetrie se v našich nemocnicích používá především na interním oddělení a neurologii, kde jsou často hospitalizováni pacienti s poruchou srdečního rytmu, s infarktem myokardu či srdečním selháním.

Podobné měření se může uplatnit i v ošetrovatelské péči. Typickým příkladem je monitoring pádu, kdy změny určitých tělesných hodnot závčas upozorní, že pacient může upadnout. „Takováto zařízení jsou instalována i do tzv. chytrých postelí,“ doplňuje Kudelka.

Dynamicky se rozvíjí telemetrie také v rehabilitaci. Přístroj zaznamená cvičení a fyzioterapeut na dálku vyhodnotí, jestli se pohybuje správně. Stihne tak obsloužit více klientů, kteří navíc mohou cvičit doma. Zají-

mavostí je využití telemetrie v psychiatrii. Čeští vědci pracují na vývoji přístroje, který by sledoval psychický stav a fyziologické změny a dokázal tak odhalit nastupující relaps u pacientů s bipolární poruchou.

TELEMETRIE MÁ BUDOUCNOST

Kudelka vidí v telemetrii – a v telemedicině obecně – velký potenciál: „Dřívější argument proti použití technologie byl, že zvláště starší pacienti se je budou bát využívat. To už dávno neplatí, protože už ovládají smartphony. Ty se do budoucna stanou diagnostickým centrem pacienta.“

Se stárnutím populace bude poptávka po lékařské péči čím dál větší, přičemž počet lékařů a sestry vyšší nebude. Tento rozdíl má vykrýt virtualizace lékařské péče, kdy se část zdravotních problémů bude řešit na dálku. Průběžný sběr informací o zdravotním stavu tak pomůže předem vytipovat problematické pacienty, kteří budou vyžadovat pří-

mou péči. Už teď se těší velké oblíbenosti aplikace v telefonech, které se zaměřují na zdravý životní styl.

APLIKACE UMÍ I LÉKAŘSKOU ZPRÁVU

Aplikace WoundDesk například pomáhá s léčbou poranění – rány vyfotit, změřit a vyhodnotit. Výsledkem je lékařská zpráva o zranění. Německá HusteBlume vypracuje osobní deník alergika, přináší pylové zpravodajství na další tři dny nebo zaznamenává užívání léků. GoDerma zase umožňuje bleskové posouzení kožních problémů – do 24 hodin lékař podle fotografie a informací zašle pacientovi diagnózu a v nutných případech doporučí návštěvu ordinace. Podle odborníků se takto dá odhalit a vyřešit až 90 procent problémů.

Především v Evropě využití zdravotních aplikací limituje legislativa. Lékaři nemohou konečnou diagnózu sdělovat na dálku. Pojišťovny nechtějí výkony poskytnuté online příliš proplácet. Důležitým omezením jsou i požadavky na ochranu osobních údajů. USA jsou k léčbě na dálku vstřícnější, protože při velmi drahé zdravotní péči, která je pro tento trh typická, uživatelé ušetří. ☺

V HOŘOVICÍCH MĚŘÍ HUSTOTU KOSTÍ NOVÝ PŘÍSTROJ

Od července minulého roku je pacientům v hořovické nemocnici k dispozici nový denzitometrický přístroj – díky němu může lékař lépe odhadnout, jak velké je riziko zlomenin spojených s osteoporózou (onemocnění způsobující řidnutí kostí).

Denzitometrie je metoda, která určuje hustotu minerálů v kosti a hustotu kostní tkáně. Vše je vyhodnoceno především na základě množství kalcia v kostech. Vyšetřovací metoda je rychlá, pacienta nezatěžuje a je bezbolestná. Pacient leží na speciálním lůžku, je oblečen a skener zachycuje jednu nebo více ob-

lastí kosti – zpravidla to bývá bederní páteř a horní část stehenní kosti. Výsledek hustoty kosti se přenáší do grafu.

„V regionu kolem Hořovic je velmi omezená možnost diagnostiky a léčby osteoporózy. Dosud jsme museli pacienty složitě odesílat na jiná pracoviště. Nyní jsme schopni se o ně postarat přímo u nás, což zvyšuje dostupnost a komfort této služby pro naše pacienty,“ vysvětluje důvody investice Michal Průša, ředitel hořovické nemocnice.

Nový přístroj Lunar-Prodigy, určený k vyšetřování řidnutí kostí, stál necelé dva miliony korun a ročně může vyšetřit až dva tisíce pacientů. V Nemocnici Hořovice se současně otevřela i ambulance osteologie, kde jsou pacienti s osteoporózou sledováni a léčeni.

Mezi nejzávažnější projevy osteoporózy patří nízkozátěžové zlomeniny, které mohou vzniknout třeba při prudkém předklonu, svihu či otočení nebo pádu z výšky. Nejčastěji zraněním trpí předloktí, obratel a krček stehenní kosti. Uvádí se, že třetina žen a pětina mužů nad 50 let prodělá během života osteoporotickou zlomeninu. 🌀

“
**NOVÝ
PŘÍSTROJ
LUNAR-
-PRODIGY
MŮŽE ROČNĚ
VYŠETŘIT AŽ
DVA TISÍCE
PACIENTŮ.**

PEVNÉ KOSTI Z MLÁDÍ SNIŽUJÍ RIZIKO OSTEOPORÓZY

Přístroj umístěný v prostorách radiodiagnostického oddělení obsluhuje odborně zaškolený personál, který vede atestovaná lékařka v oboru osteologie MUDr. Andrea Skládaná.

Proč je osteoporóza v současné době stále rozšířenější?

Může za to lepší osvěta a informovanost veřejnosti i lékařů. S tím je spojeno také více provedených densitometrických vyšetření. Lidé se navíc dožívají vyššího věku a osteoporóza se většinou projevuje u lidí starších 50 let.

Kolik lidí jí v Česku trpí?

Asi 15 procent mužů a třetina žen ve věku nad 50 let. Mezi lidmi, kterým je více než 70 let, se procento ještě zvyšuje – u mužů na 39 procent, u žen je to už skoro polovina. Celkově osteoporózou trpí až milion Čechů.

Je to tedy nemoc seniorů?

Vyskytuje se především jako nemoc žen po menopauze a lidí nad 70 let. Nevyhýbá se ale ani mladším. U těch je to hlavně sekundární onemocnění, třeba po užívání kortikoidů, po chemoterapii nebo při anorexii u mladých žen.

Jak se osteoporóza léčí?

Pokud je příčinou osteoporózy jiné onemocnění, je prvotně potřeba léčit toto onemocnění. Jinak se léčba dělí na tzv. medikamentózní a režimová opatření. Na léčbu osteoporózy se používají léky bránící odvápnění kosti a potom léky, jež kost nově tvoří. Pacienti musí při léčbě dbát na příjem vápníku a vitamínu D a dostatečně se hýbat. Doporučujeme chůzi ve svižnějším tempu, rekreační sport, kondiční cvičení, preventivní pohybové programy

a léčebnou tělesnou výchovu. Důležité je také odstranit rizikové faktory, jako je kouření, nadměrné užívání alkoholu a solení.

Je osteoporóza dědičná?

Dědičnost se u osteoporózy považuje za jeden z determinantů dosažení „vrcholu kostní hmoty“. Hustota kosti se postupně fyziologicky zvyšuje od dětství, kdy mezi 16. až 26. rokem kostní hmota dosáhne svého vrcholu. Doba a hodnota jsou u každého jedince geneticky kódované.

Lze nemoci nějak předcházet?

Prevence je důležitá od mládí. Hlavní je dostatek pohybu u dětí a správná životospráva. Pevná kost vybudovaná v mládí je pak základem v předcházení vzniku osteoporózy v pozdějším věku.

“
OSTEOPORÓZOU TRPÍ MILION ČECHŮ. PO SEDMDESÁTCE NEMOC HROZÍ KAŽDÉ DRUHÉ ŽENĚ.

VÍTĚZNÉ SOCHY

Pandořina skříňka

Na hlavu padlý

“
JSEM RÁD, ŽE MŮŽEME
OBJEVOVAT **SKRYTÉ
VÝZNAMY**, KTERÉ
SOCHAŘI, INSPIROVÁNÍ
**DOBOU ODVÁŽNÝCH
CESTOVATELŮ
A MOŘEPLAVCŮ,**
OTISKLI DO KAMENE.

Sotirios Zavalianis

Deset renomovaných umělců pracovalo na svých dílech celé dva měsíce.

SOCHAŘI POD ŠIRÝM NEBEM

Už počtvrté patřil areál Rehabilitační nemocnice Beroun umění. Letošní ročník sochařského sympozia a vznikající pískovcové sochy měly jako ústřední motiv Objevení Ameriky – novověk. Garant sympozia – sochař Jiří Fürst – oslovil i letos renomované umělce, které pacienti, návštěvníci i zaměstnanci nemocnice mohli sledovat při práci po celé dva měsíce přímo v nemocničním parku. Letošní sochařské sympozium završila v polovině října vernisáž společně s oslavou 90 let otevření Rehabilitační nemocnice Beroun.

PAVEL MÍKA
NA HLAVU PADLÝ (TOTEM NOVÉ DOBY)

vítěz ceny poroty

V roce 1983 ukončil studium na AVU v Praze, obor figurální sochařství v ateliéru Jiřího Bradáčka, a 22 let působil na AVU v Praze jako pedagog restaurátorské sochařské školy. Zúčastnil se mnoha domácích i zahraničních symposií, během nichž pracoval s pískovcem, dřevem, terakotou či opukou. Mezi jeho sochařské realizace patří mimo jiné nový ol-

tární stůl v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Opavě či pamětní deska zpěváka Jiřího Schlingera v Nuslích.

„Dle dávné tradice první člověk na zemi spadl z nebe. Pádem získal dočasné tělo vydané smrti. Od té doby na tváři země vztyčuje kameny a sloupy.“

MARTINA NIUBÓ KLOUZOVÁ
PANDOŘINA SKŘÍŽKA

vítězka hlasování veřejnosti

Studovala nejprve na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. Kurta Gebauera, poté přestoupila na Akademii výtvarných umění v Praze, kde v roce 1996 absolvovala v sochařském ateliéru prof. Karla Nepraše. Ve své práci se snaží o propojení sochařského tvorby a konceptuálního přístupu s použitím různých médií. V posledních letech se soustřeďu-

je na realizaci soch ve veřejném prostoru.

„Nevinně vypadající balíček, o kterém nikdo neví, co je uvnitř. Ne vše nové, co nám je přinášeno, slouží ku prospěchu. Ať už je to modernější civilizace, jako tomu bylo v roce 1492 při objevení Nového světa, či nové technologie, na kterých opovázlivě stojí, nebo spíš vravorá, naše současná civilizace...“

Všechny sochy si můžete prohlédnout v galerii nebo se na ně přijďte podívat osobně do parku berounské nemocnice.

ZPRAVODAJ Z NEMOCNIC

Posledních pár měsíců bylo v našich nemocnicích rušno. Podívejte se na výběr toho nejzajímavějšího. Více informací a fotografií pak najdete na webových stránkách jednotlivých pracovišť v sekci Novinky.

NOVÁ KLINICKÁ ONKOLOGIE SE OTEVÍRÁ

VÍCE AMBULANCÍ, MODERNÍ A PROSTORNÝ STACIONÁŘ A ZÁZEMÍ PRO NEZBYTNOU ADMINISTRATIVU PŘINESOU VÝRAZNÉ VYLEPŠENÍ NEJEN PRO PACIENTY, ALE I PRO PERSONÁL ONKOLOGICKÉHO CENTRA.

Třípatrová budova č. 24 v areálu Pardubické nemocnice vedle multioborového pavilonu je koncipována podle nejnovějších architektonických doporučení a standardů pro poskytování zdravotní péče. Největší prostor zaujímá oddělení klinické onkologie se stávajícími i novými ambulancemi

a stacionář pro aplikaci chemoterapie. Do budovy se přesouvá i administrativní část. Pro pacienty i zaměstnance pardubického Multiscanu to tak znamená větší a komfortnější zázemí, které doposud – hlavně onkologicky nemocným – ve stávající budově č. 22 chybělo.

„Věříme, že velké prostory spolu s moderním, příjemným designem a špičkovým vybavením zpříjemní nemocným čas, který u nás musí strávit,“ říká tisková mluvčí Multiscanu Naďa Hloušová.

Vedoucí lékař radiční onkologie Aleš Hlávka (vpravo) a jeho zástupce Jan Štuk (vlevo)

NOVÉ VEDENÍ RADIČNÍ ONKOLOGIE >>>

VEDOUCÍM LÉKAŘEM
RADIČNÍ ONKOLOGIE
SE STAL ALEŠ HLÁVKA
A JEHO ZÁSTUPCEM
JAN ŠTUK, KTERÝ
BUDE ZÁROVEŇ
ZASTÁVAT POZICI
VEDOUCÍHO LÉKAŘE
BRACHYTERAPIE.
OBA LÉKAŘI JSOU
DLOUHOLETÝMI
ZAMĚSTNANCI
PARDUBICKÉHO
MULTISCANU
A ZKUŠENÝMI
ODBOŘNÍKY V OBORU
RADIČNÍ ONKOLOGIE.

● MUDr. Aleš Hlávka, Ph.D.

vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Od roku 1999 pracuje na oddělení klinické a radiční onkologie v Pardubické nemocnici. V roce 2002 získal I. a v roce 2005 II. stupeň atestace z radioterapie. V roce 2018 dokončil doktorské studium na katedře vojenské radiobiologie Univerzity obrany a získal titul Ph.D.

V Onkologickém a radiologickém centru Multiscan působí od jeho vzniku v roce 2003. Věnuje se publikační činnosti a aktivně se podílí na rozvoji oddělení radioterapie. Současně je i vedoucím lékařem lůžkové části oddělení klinické a radiční onkologie Pardubické nemocnice.

● MUDr. Jan Štuk

je rovněž absolventem Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Po dokončení studia všeobecného lékařství v roce 2006 nastoupil do Oblastní nemocnice Jičín. V roce 2012 získal specializovanou způsobilost v oboru radiční onkologie. V současné době pokračuje ve studiu doktorského programu na katedře vojenské radiobiologie Univerzity obrany.

Od roku 2012 je zaměstnancem společnosti Multiscan. Je autorem či spoluautorem publikací v odborných časopisech a aktivně se zasazuje o rozvoj oddělení radioterapie. Pod vedením doc. Doležela se specializoval i na léčbu brachyterapií. Zároveň působí jako lékař na oddělení klinické a radiční onkologie Pardubické nemocnice.

Změna
MULTISCAN ŘÍDÍ ZAVALIANIS

V červenci ukončil své působení na pozici ředitele společnosti Multiscan s.r.o. Ing. Pavel Pivrnec. Řízení společnosti převzal osobně majitel AKESO holdingu Ing. Sotirios Zavalianis spolu s týmem, který povede generální ředitel holdingu Ing. Milan Rufer, MBA.

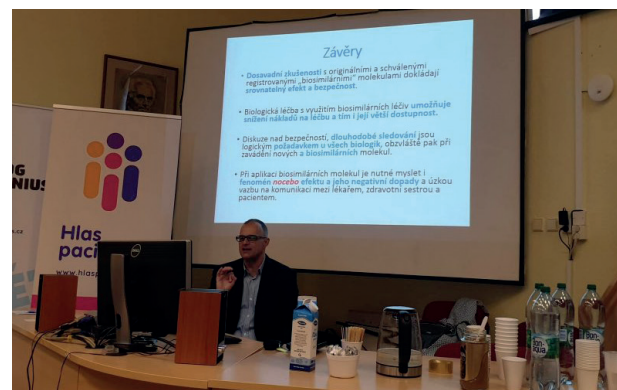

Akce
**RŮŽOVÉ
UNIFORMY**

Nákupem růžových triček pro naše zaměstnance jsme podpořili oblíbenou iniciativu AVON za zdravá prsa. Nápad vzešel od sestřiček z radioterapeutické ambulance. Vytvořily skupinku, která si chtěla trička zakoupit a nosit je jako pracovní úbor. Obrovský zájem projevíli i ostatní zaměstnanci. Do projektu se kromě lékařů, sester, radiologických asistentek a asistentů a pomocného personálu z pardubických oddělení zapojila i detašovaná pracoviště v Chrudimi, v Ústí nad Orlicí a ve Svitavách.

Seminář
BIOSIMILÁRNÍ LÉČBA V ONKOLOGII

V září se uskutečnil seminář pro všeobecné a praktické sestry ve spolupráci s obecně prospěšnou společností Dialog Jessenius na téma biosimilárních léků – těch, které jsou uváděny na trh po vypršení patentové ochrany původního referenčního přípravku. Jako přednášející vystoupili prof. MUDr. Samuel Vokurka, Ph.D., z Onkologické a radioterapeutické kliniky FN Plzeň a vrchní sestra Kliniky dětské hematologie a onkologie a CLIP FN Motol Bc. Jitka Wintnerová. Účastníky uvedli do problematiky, vysvětlili výhody a nevýhody těchto léků a poskytli cenné rady pro komunikaci s pacienty.

Novinka

NOVÝ LINEÁRNÍ URYCHLOVAČ DOPLNÍ RADIOTERAPII

Počátkem září započaly práce na výměně lineárního urychlovače Clinac 2100 C/D za nový lineární urychlovač TrueBeam od americké společnosti Varian. Pracoviště Multiscanu tak bude opět disponovat dvěma vysoce kvalitními přístroji pro ozařování pacientů. „Moderní pracoviště, jakým Multiscan bezesporu je, musí splňovat určité standardy, aby mohlo svým pacientům poskytnout co nejlepší péči. Nákup nového lineárního urychlovače je jedním z kroků, jak toho dosáhnout,“ uvádí Ing. Milan Rufer, MBA, generální ředitel AKESO holdingu.

Nový lineární urychlovač bude fungovat od ledna příštího roku, do té doby se bude připravovat a testovat. „Pacientům, kteří k nám chodí na ozařování, uzpůsobíme provoz tak, aby se jich instalace nového urychlovače dotkla co nejméně,“ dodává Naďa Hloušová, tisková mluvčí Onkologického a radiologického centra Multiscan.

Spolu s výměnou lineárního urychlovače se modernizuje plánovací systém Aria. Zvýší komfort při plánování radioterapie, umožní využití nových výpočetních modelů a urychlí celý proces plánování.

Oddělení MULTISCAN ZAJIŠŤUJE ONKOLOGII I V HOŘOVICÍCH

Od začátku roku 2019 je součástí Onkologického centra Multiscan Pardubice i oddělení onkologie Nemocnice Hořovice, které poskytuje preventivní, diagnostickou a léčebnou péči pro pacienty s nádorovými onemocněními či s jejich zvýšeným rizikem. Tato péče je poskytována ve třech ambulancích a stacionáři s celodenní péčí. Oddělení onkologie je umístěno v nové budově u hlavní vřatnice, kterou projíždějí vozidla záchranné služby.

NEJVĚTŠÍMI INVESTICEMI SPOLEČNOSTI MULTISCAN V ROCE 2019 BYLY VÝSTAVBA NOVÉHO PAVILONU KLINICKÉ ONKOLOGIE A NÁKUP MAGNETICKÉ REZONANCE PRO BRACHYTERAPII A ULTRAZVUKU PRO PRACOVÍŠTĚ DIAGNOSTIKY. JEJICH CELKOVÁ HODNOTA SE POHYBUJE V ŘÁDU STOVEK MILIONŮ KORUN. K TOMUTO VÝČTU SE PŘIDÁ JEŠTĚ NOVÝ LINEÁRNÍ URYCHLOVAČ, KTERÝ BUDE UVEDEN DO PROVOZU ZAČÁTKEM PŘÍŠTÍHO ROKU.

„OKAMŽIK ZROZENÍ JE PRO MĚ STÁLE JEDINEČNÝ.“

Zkušený porodník Leoš Teslík převzal hořovickou porodnici, kde se rodí nejvíce dětí v regionu, letos v lednu, krátce před začátkem její přestavby.

Přestavba hořovické porodnice U Sluneční brány, kde se dlouhodobě rodí nejvíce dětí v kraji, finišuje. Letos v lednu, měsíc před startem rekonstrukce, převzal její vedení Leoš Teslík. Do Hořovic přešel z Gynekologicko-porodnické kliniky v pražském Motole, kde působil 26 let. „Dostal jsem nabídku, která se neodmítá. Nastoupil jsem na vy-

hlášené pracoviště primáře Aleše Klána, pod jehož vedením se porodnice U Sluneční brány stala vyhledávaným pracovištěm a je tak v rámci kraje porodnicí s nejvyšším počtem porodů,“ vysvětluje Leoš Teslík, proč z pražské kliniky zamířil do oblastní nemocnice.

Kdybyste stejnou nabídku dostal nyní, rozhodl byste se znovu stejně?

Stoprocentně, protože tady pracuji s fajn lidmi. Personál je vstřícný a milý. Sestry, byť jsou vytížené, nemají problém usmát se na pacienty. Pacienti pro nás nejsou chodící diagnózy, ale konkrétní lidé, kteří přicházejí se zdravotním problémem. A my ho řešíme profesionálně a s lidským přístupem.

Dokážete spočítat, kolik dětí už jste přivedl na svět?

To netuším. Porody jsem si evidoval jako medik – při studiích na lékařské fakultě. Od třetího ročníku do šestého, když jsem končil na lékařské fakultě, jsem jich měl 450.

Teoreticky jste tedy mohl za zhruba třicet let přivést na svět tolik dětí, kolik mají Hořovice obyvatel...

Možná i dvoje Hořovice (*usmívá se*), ale od promoce už porody, které vedu, vážně nepočítám.

Vnímáte po tolika porodech ještě výjimečnost okamžiku narození dítěte?

Je to jedinečný okamžik. Dnes chce většina nastávajících maminek vědět, jestli čekají chlapečka, nebo holčičku. Pokaždé se jich ptám, proč to chtějí vědět, když se tím připraví o to nejkrásnější na porodu - o moment překvapení. Chápu, že jsou situace, kdy potřebujeme ze zdravotních důvodů vědět, zda je to kluk, nebo holka. Ale u těhotenství, která probíhají fyziologicky v pořádku, je to neopakovatelné, když rodiče do poslední chvíle nevědí, jestli to bude syn, nebo dcera. A zažijí ve finále porodu obrovský moment překvapení. Pro mě je okamžik zrození stále neopakovatelný.

Proto jste si vybral porodnictví?

Ano. Když jsem byl v nultém ročníku medicíny, dělal jsem sanitáře na porodnici. Pak jsem pokračoval až do třetáku o víkendech, abych si přivydělal pár korun. Od třetího ročníku jsem nastoupil do zájmového kroužku porodnictví a chodil jsem sloužit se svým vedoucím lékařem. V létě to bylo šest až osm služeb za měsíc a při nich řada porodů se spoustou emocí. Ostatní jezdili o prázdninách k moři do Jugoslávie, já jsem chodil rodit děti.

Letos v lednu jste převzal primariát po doktoru Klánovi. Koncem února začala rekonstrukce porodnice. Měl jste šanci vyjádřit se k její podobě?

Ano. Opakovaně jsme se scházeli nad projekty a diskutovali, jak co nejlépe využít daný prostor. Větší jsme ho nedostali, protože šlo o přestavbu stávající porodnice. S třemi porodními boxy (porodní místnosti se sociálním zázemím pro rodičku a její doprovod - pozn. red.) jsme se dostali na hranici kapacitního limitu. Proto

ČTYŘI SUPERMODERNÍ PORODNÍ POKOJE

Na začátku listopadu jsme slavnostně otevřeli novou porodnici U Sluneční brány. Tři stávající porodní boxy už nestačily velkému zájmu o naše služby. Nově zde naše klientky mohou využít hned čtyři luxusní porodní pokoje vybavené nejmodernější technikou. Přístroje na dálku komunikují s velínem, kde tak mají porodní asistentky pod neustálou kontrolou všechny pacientky. Díky telemetrickým přístrojům se rodičky mohou na počátku porodu volně pohybovat a nemusí zůstat na lůžku.

Všechny pokoje jsou vybavené nejmodernější technikou

Zázemí pro personál

jsme porodnici potřebovali rozšířit o další box, což znamenalo najít pro něj místo na úkor něčeho jiného, ale při zachování bezpečnosti provozu.

V čem budou nové boxy lepší než ty předchozí z roku 2002?

Všechny budou vybavené nejmodernější technikou. Veškeré přístroje budou propojené do velínu. Porodní asistentky tak budou mít rodičky neustále pod kontrolou. S pomocí tzv. telemetrie budou stav plodu a rodičky monitorovat na dálku za každé situace. Rodiči ženy se díky tomu mohou minimálně při první době porodní volně pohybovat a nemusí ležet na lůžku.

Přestavba porodnice měla být původně hotová do konce června. Co ji zbrzdilo?

Důvod byl ten, že nestavíme novou porodnici na zelené louce, ale v desítky let staré budově. Průběžně se objevilo několik dalších problémů, které bylo nutno během rekonstrukce dořešit - například podlahy a stropy.

Kolik přestavba porodnice stojí?

Očekáváme, že finální částka bude v řádu desítek milionů korun.

Budete kvůli rozšíření porodnice přibírat lékaře a porodní asistentky?

Gynekologů/porodníků tu máme nyní dost. Budeme ale potřebovat minimálně čtyři další porodní asistentky.

Od loňska máte akreditaci pro praktické vyučování studentek bakalářského oboru porodní asistentka. Nastoupí některá z nich po ukončení studia u vás?

Snažíme se o to. Zatím je to bohužel tak, že u nás studentky absolvují povinnou praxi o prázdninách, ale nechtějí pak do zdravotnictví vůbec nastoupit.

Ani s vidinou toho, že na konci roku budete mít možnost získat nové firemní byty, máte školku a další benefity?

Neznám oblastní nemocnice ani kliniky, které by měly takové bene-

“ PACIENTI PRO NÁS NEJSOU CHODÍCÍ DIAGNÓZY, ALE KONKRÉTNÍ LIDÉ.

fity, jaké mají zaměstnanci v Hořovicích. I přesto máme problém získat další porodní asistentky, což bývá problematické i v ostatních porodnicích v republice.

Mohou u vás vykonávat odbornou praxi také studenti medicíny?

Ano. Máme poměrně hodně žádostí o letní praxi ze všech pražských lékařských fakult, přibývají i studenti z plzeňské fakulty. Chodí k nám nejen budoucí gynekologové. Řada lékařů v rámci předatestační postgraduální přípravy stážuje i na našem oddělení.

Rozhovor vyšel v plném znění v MF Dnes - Střední Čechy 23. 9. 2019 (Vydavatel: MAFRA, a. s., autor: Jaroslava Šašková)

Ženy se mohou minimálně při první době porodní volně pohybovat

HOŘOVICKÝ NEMO SE ROZŠÍŘUJE

DĚTSKÁ SKUPINA NEMO FUNGUJE V HOŘOVICKÉ NEMOCNICI UŽ TŘETÍM ROKEM. ARCHITEKT MOSTAFA TOUSSON NAVRHL BUDOVU PRO DĚTI, KTERÁ JE PŘÍMO V AREÁLU NEMOCNICE, TAK, ABY BYLA CO NEJSVĚTLEJŠÍ. PROTO MÁ VELKÁ OKNA A VNITŘEK JE CO NEJBAREVNĚJŠÍ. NA VÝBĚRU ZAŘÍZENÍ INTERIÉRU SE PODÍLELA I ŘEDITELKA DANIELA KOROSOVÁ: „MYSLÍM, ŽE SE NÁM PAVEDLO VYTVOŘIT DĚTEM ÚTULNÝ A VESELÝ PROSTOR.“

Nynější ředitelka působí v hořovické nemocnici od roku 2016. Nejprve pracovala v laboratořích, díky předchozí profesi a zaměření na sociální práci a kurátorství dětí a mládeže ale dostala nabídku, jestli nechce v Hořovicích vytvořit „firemní školku“.

Oproti běžné mateřské škole chodí do skupiny děti různého věku – od nejmenších, kterým je jeden rok, až po předškoláky. Mezi rodiči zaměstnanými v nemocnici je Nemo velmi oblíbený, protože otevírací doba skupiny vychází vstříc jejich pracovní době. Děti zde mohou být už od půl šesté ráno, ty poslední mohou odcházet až po večeri v 19:15. Některé z dětí tráví v dětské skupině jen dopoledne, zakončené obědem. Největší počet dětí chodí do Nema na osm až devět hodin denně. Stará se o ně pět pečujících osob, další tři přicházejí odpoledne.

Kapacita skupiny je 24 dětí. Poplávka po umístění dětí je ale ještě

vyšší, a proto se v Hořovicích rozhodlo, že ve stejné budově vznikne další dětská skupina. „Naším přáním je, aby v jedné skupině trávily čas děti od cca tří let do nástupu povinné školní docházky a věnoval se jim převážně pedagogický personál. Druhá skupina by byla zázemím pro dětičky od jednoho roku, kde se o ně budou starat ‚tety‘ chůvy,“ představuje ředitelka Korosová nejbližší plány.

Dětská skupina Nemo funguje také během letních prázdnin. Když má volné místo, může přechodně vzít i děti, které během školního roku navštěvují v létě zavřené spádové školky. Pro děti zaměstnanců nemocnice se o velkých prázdninách navíc pořádají letní příměstské tábory určené pro školáky. Jen letos v létě se uskutečnily čtyři.

Děti z Nema mají pestrý program. Každý týden navštěvují tělocvičnu na oddělení rehabilitace ho-

DĚTSKÁ SKUPINA V HOŘOVICKÉ NEMOCNICI

založena v roce 2017

navštěvuje ji 24 dětí a bude se dále rozšiřovat

jsou zde děti od 1 do 7 let

školkovně činí 1 000 Kč plus stravné

řovické nemocnice. Pravidelně se konají představení divadla Úsměv a workshopy na rozmanitá témata. Do budoucna by chtěla ředitelka Korosová větším dětem zařídit výuku angličtiny nebo založit výtvarný kroužek. „Plánů máme opravdu hodně. Každodenní odměnou za naši péči jsou ale úsměvy spokojených dětí. To je ten motor, který pohání Nema dál,“ dodává ředitelka s tím, že už se těší na další děti, které přijdou do nově zřizované skupiny. 🌀

ARCHIV VŠECH DOKUMENTŮ VZNIKL V HOŘOVICÍCH

ZAJÍMALO VÁS NĚKDY, KDE KONČÍ VŠECHNY ZPRÁVY A DOKUMENTY, KTERÉ V NAŠICH NEMOCNICÍCH VZNIKAJÍ? O CITLIVÉ ÚDAJE SE STARÁME STEJNĚ PEČLIVĚ JAKO O NAŠE KLIENTY. PŘEDSTAVUJEME NOVOU SPISOVNU ZDRAVOTNICKÉ DOKUMENTACE V HOŘOVICÍCH, KTERÁ SLOUŽÍ VŠEM NEMOCNICÍM AKESO HOLDINGU.

„Stále rozšiřujeme a zkvalitňujeme lékařské služby v našich nemocnicích, s čímž souvisí i narůstající počet pacientů, kteří do našich zařízení dochází na vyšetření. Z důvodu nedostatečných prostor pro zakládání zdravotní dokumentace jsme vybudovali novou spisovnu v areálu Nemocnice Hořovice. Budeme mít možnost zde archivovat zdravotnickou dokumentaci všech zdravotnických zařízení AKESO holdingu, hlavně Nemocnice Hořovice, Rehabilitační nemocnice Beroun a Onkologického a radiologického centra Multiscan Pardubice,“ říká Tomáš Petsinis, provozně-technický náměstek Nemocnice Hořovice.

I přes zákonem dané a mnohdy velmi dlouhé lhůty pro uchování jak zdravotnické, tak i stavební, právní či finanční dokumentace můžeme poskytnout zázemí pro všechna oddělení nemocnic. „Pro spisovnu byla postavena zcela nová budova, která splňuje všechny požadavky na správné uchování dokumentace. Zároveň jsme zakoupili moderní technické vybavení, jako je například jeden z nejvýkonnějších certifikovaných skartovacích strojů, který má kapacitu okolo 100 kg odpadu za hodinu při běžném provozu. Rád bych poděkoval panu Jiřímu Topinkovi ze Státního

okresního archivu Beroun (SOkA), který nám poskytl odborné konzultace při realizaci spisovny,“ dodává Tomáš Petsinis.

Nová samostatná budova centrální spisovny tří nemocničních zařízení, vybudovaná v areálu Nemocnice Hořovice, splňuje veškeré velmi nadstandardní požadavky na uložení provozních dokumentů i zdravotnické dokumentace.

„Na rozdíl od éry státních zařízení, kdy se dokumentace skladovala po sklepeních s negativními dopady (plíseň aj.), nyní všechna tři zařízení získají moderní provoz vybavený samostatnou studovnou pro pacienty i velkokapacitní skartovačkou kvůli ochraně osobních údajů osob z již vyřazených spisů,“ říká Mgr. Jiří Topinka, vedoucí oddělení SOkA Beroun, a dodává: „Berounský archiv rád poskytl konzultaci jak k samotné stavbě, tak k systému spisové služby. Nový počítačový systém spisovny s implementovaným spisovým řádem je navázán na stávající databáze a poskytnut tak okamžitý přehled o stavu analogových (papírových) i digitálních dokumentů. V každém případě se jedná o pozitivní počín, se kterým se u zdravotnických zařízení mimo velká města běžně nesetkáváme.“

JAK TO VE SPISOVNĚ CHODÍ?

VEDOUcí SPISOVNY

Vedoucí spisovny provádí veškerou práci se získanými dokumenty, určuje jejich výběr mezi archiválií, zajišťuje jejich evidenci, uložení, ochranu a zpřístupnění veřejnosti.

POČÍTAČOVÝ SYSTÉM

Žádné papírové kartotéky. Díky novému systému máme okamžitý přehled o papírových i digitálních dokumentech.

BEZPEČNĚ ULOŽENÍ

Éře státních zařízení, kde se citlivá zdravotní dokumentace skladovala ve sklepě, už odzvonilo. Dokumentace je chráněna proti poškození vlhkostí či plísní.

STUDOVNA

V moderní provozovně nechybí ani studovna spisů pro pacienty a za určitých podmínek i pro veřejnost.

SKARTACE

Ochrana osobních údajů požaduje po čase vyřazené spisy zlikvidovat. Skartovací stroj má kapacitu okolo 100 kg odpadu za hodinu při běžném provozu. Je jedním z nejvýkonnějších certifikovaných přístrojů na trhu.

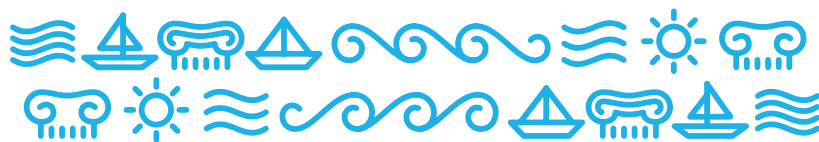

Dovolená
OSTROV KOS TŘI TÝDNY HOSTIL NAŠE KOLEGY

Tradiční týdenní dovolenou v Řecku dostali zaměstnanci jako poděkování za obětavou práci. Volba padla symbolicky na ostrov Kos - je to místo, kde se narodil a působil antický lékař Hippokrates, a navíc patří mezi nejkrásnější řecká letoviska. „Na Kos jsem letěla s dcerou a musím říct, že jsme si to parádně užily. Jelikož máme obě velmi rády pohyb, hodně jsme cestovaly na kole a sportovaly. Bydlely jsme v příjemném hotelu, ochutnaly řecké speciality a podnikly spoustu krásných výletů. Vše proběhlo zkrátka na výbornou. Za sebe i dceru bych chtěla moc poděkovat panu Zavalianisovi, že

nám umožnil se na tak kouzelné místo podívat,“ říká Ivana Novotná, vedoucí radiologická asistentka z diagnostiky.

„Byl jsem mile překvapený, že jsem zájezd vyhrál. Mezi zaměstnanci nemocnice je o tento benefit velký zájem. Vždy je při hlasování mezi kolegy vybráno 14 zaměstnanců z každé nemocnice AKESO holdingu. Od majitele je to velmi štědrý dar. Byl jsem na Kosu s rodinou a dcerou, která se tam naučila i plavat,“ říká ke své výhře Jiří Pichlík, hlavní sestra Nemocnice Hořovice. Zázitky a reakce dalších kolegů najdete na webových stránkách nemocnic.

„Krásné moře, pláže, ale i historie,“ řekla o Kosu Petra Šišáková, staniční sestra oddělení anestezie.

Statistika
**CENTRÁLNÍ
RECEPCE
NEMOCNICE
HOŘOVICE**

Kromě vyřízení objednávek na vyšetření se na ni pacienti obrací s dotazy ohledně ambulancí a oddělení nemocnice.

INFO V ČÍSLECH

Telefonistky
obstarají až

**12 000
HOVORŮ
MĚSÍČNĚ**

Nový systém
umožňuje odbavit

**96%
HOVORŮ
DO
15 VTEŘIN**

Oddělení

UROLOGIE V HOŘOVICÍCH FUNGUJE UŽ PŮL ROKU

Na jaře letošního roku jsme otevřeli nové samostatné oddělení urologie ve druhém patře hlavní budovy. Disponuje 16 lůžky, z toho jsou 4 trojlůžkové a 2 dvoulůžkové pokoje. „V rámci urologické ambulance poskytujeme kompletní ambulantní péči včetně cystoskopického vyšetření, bioptického vyšetření prostaty a urodynamického vyšetření. V rámci

široké škály operativy provádíme kompletní endourologickou operativu (močové kameny, prostata, močový měchýř), operace ledvin otevřenou cestou a laparoskopicky nádorová onemocnění, vrozené vady, výkony na genitálu a výkony pro inkontinenci u žen,“ popisuje spektrum péče primář nového oddělení urologie MUDr. Petr Běhounek.

Nabíječka PŘIJEĎTE K NÁM ELEKTROMOBILEM

Na žádost zaměstnanců jsme instalovali nabíjecí stanici na elektromobily přímo v areálu nemocnice, a to na parkovišti pro zaměstnance a pacienty v zadní části areálu. Nabíječka je určena primárně pro zaměstnance nemocnice. Veškeré ovládání je velmi intuitivní a jednoduché. Na stojanu se mohou dobít až dvě auta současně.

Novinky ÚSCHOVNA KOL S NABÍJENÍM

V areálu hořovické nemocnice jsme otevřeli úschovnu jízdních kol. Vejde se sem až 75 kol, 20 míst je vybaveno zásuvkou pro dobítí, tudíž je možné zde parkovat i elektrokola. „Jsme rádi, že naši zaměstnanci myslí i na své zdraví, a ne jen na zdraví pacientů, a snaží se praktikovat aktivní pohyb. Na kole dojíždí do nemocnice přibližně 50 zaměstnanců, ale věřím tomu, že se jejich počet zvýší s vědomím, že mohou své kolo zanechat v hlídáném prostoru přímo v areálu nemocnice,“ dodává Tomáš Petsinis, provozně-technický náměstek.

Za organizaci akce stojí neonatologické oddělení hořovické nemocnice.

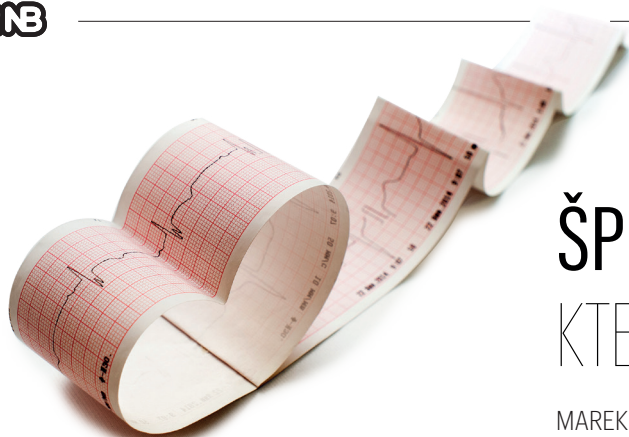

Setkání PŘEDČASNĚ NAROZENÉ DĚTI SE UŽ POPÁTÉ SEŠLY U SLUNEČNÍ BRÁNY

Neonatologické oddělení hořovické nemocnice uspořádalo jubilejní pátou zahradní slavnost pro děti, které se narodily v roce 2016 před 35. týdnem těhotenství či vyžadovaly intenzivní péči. V hořovickém zámeckém parku, kousek od Sluneční brány, po které nese porodnice svůj název, se sešlo téměř 50 dětí v doprovodu příbuzných. Děti i jejich rodiče a sourozence přivítala MUDr. Milena Dokoupilová, primářka hořovické neonatologie, spolu se sestřičkami a lékařkami ze svého oddělení. Nejoblíbenější aktivitou se i v letošním roce staly projíždky na kobyle Etně. Za organizační akce stojí i letos především Mgr. Kamila Přádová, vrchní sestra neonatologie, a její tým. Při hromadném focení primářka Dokoupilová poděkovala svým sestřičkám za výbornou přípravu a organizaci a rodičům za to, že přijali pozvání. „Je to pro nás nesmírně důležitá zpětná vazba. Je hezké po třech letech vidět děti, které neměly start do života úplně jednoduchý,“ konstatovala primářka oddělení. Slíbila, že

v této tradici bude hořovická neonatologie pokračovat i v dalších letech. A pocity z letošního setkání? „Opět nádherné, plné dojetí. Dělá nám velkou radost, že si i po třech letech rodiče udělají čas a dorazí za námi. To je další odměna za naši velmi náročnou práci,“ uzavírá hořovická primářka.

ŠPIČKOVÝ KARDIOLOG, KTERÝ MILUJE FILMY

MAREK JANKA PŘICHÁZÍ DO BEROUNSKÉ NEMOCNICE SE ZKUŠENOSTMI Z NĚMECKA I S DLOUHOLETOU PRAXÍ V ČESKÉM ZDRAVOTNICTVÍ. JAKO NÁMĚSTEK PRO LÉČEBNĚ PREVENTIVNÍ PÉČI CHCE HLAVNĚ UDRŽET VYSOKOU KVALITU SLUŽEB AKESO HOLDINGU.

Proč jste se rozhodl specializovat právě na kardiologii?

Pro kardiologii jsem se nijak aktivně nerozhodl, kardiologie se rozhodla pro mě. Původně jsem se jí vlastně nikdy nechtěl věnovat, vše změnila víceméně náhoda. Ale teď už bych v žádném případě neměnil.

Co obnáší náplň práce na pozici náměstka pro léčebně preventivní péči? Co byste chtěl prosadit?

Náměstek pro léčebně preventivní péči má být díky svým pracovním zkušenostem jakýmsi prostředníkem a mediátorem mezi managementem a pracovníky klinických a paraklinických oborů. Současně má po odborné stránce spolupracovat na dalším rozvoji jednotlivých zdravotnických zařízení. Nejprve se chci osobně seznámit se všemi pracovišti – poznat těžiště jejich práce, věci, které považují za svoji silnou stránku, i co by případně chtěli zaměstnanci dělat jinak. Následně jim chci pomáhat s aplikací postupů a metod, které povedou k dalšímu rozvoji. Mým hlavním cílem je udržet vysoko nastavenou laťku kvality péče ve zdravotnických zařízeních holdingu AKESO.

Kdy jste odešel do Německa a co bylo hlavním důvodem? Zvažoval jste, že byste v Německu zůstal?

Do Německa jsem odešel po získání první atestace z vnitřního lékařství, ještě před vstupem ČR do Evropské unie. Hlavním důvodem bylo zklamání z celé řady úrovní českého zdravotnického systému, chuť zažít a naučit se něco nového. Původní plán byl odejít na dva roky, když jsem se ale rozkoukal a zabydlel, bylo z toho nakonec let šest. S možností v Němec-

ku zůstat jsem v průběhu té doby koketoval mnohokrát, rýsoval se i velmi slibný kariérní růst, nakonec ale zvítězila rodina a vazby, které jsem tady měl a mám.

Můžete srovnat české a německé zdravotnictví? Co je podobné a v čem jsou naopak největší rozdíly?

Rozdílů mezi oběma systémy je celá řada. Ten nejdůležitější z pohledu mladého lékaře je ale průhlednost, srozumitelnost a kvalita systému postgraduálního vzdělávání. Umožňuje velmi rychlý profesní rozvoj a mladý lékař v něm není rukojmím celé řady zájmů. Naučit se co nejdříve a nejlépe všechny metody oboru je důležitá priorita, motivovaná samozřejmě i ekonomickým zájmem zdravotnických zaříze-

ní. Důležitým parametrem systému, na který bylo potřeba se rychle přeorientovat, bylo jasné zaměření na kvalitu a intenzitu výkonu, což v té době v ČR nebylo příliš rozšířené. Od mého nástupu ale uplynulo už více než 15 let, během nichž u nás došlo k významnému vývoji.

Máte rád filmy. Na co se aktuálně chystáte? Jaký druh filmů máte nejraději?

Naposledy jsem viděl Tenkrát v Hollywoodu, Quentina Tarantina jsem si nemohl nechat ujít na velkém plátně. Na nějaké pravidelné chození do kina nezbyvá příliš času, doháním to po nocích u Netflixu a podobných služeb. Svým zaměřením jsem (nejen filmový) hltal, neumím říct, jaký konkrétní druh filmů mám nejraději, v nejširším slova smyslu se snažím vybírat kvalitu. 🌀

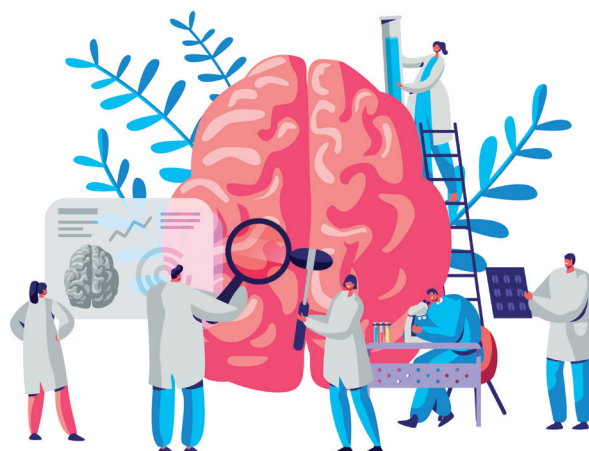

MUDR. MAREK JANKA

(Nemocnice Beroun, náměstek pro léčebnou péči AKESO holding)

- S medicínou jsem začínal ve FN Motol. Po získání první atestace z vnitřního lékařství jsem odešel na šest let do Německa, kde jsem atestoval z vnitřního lékařství a kardiologie, specializoval jsem se především na intenzivní a intervenční kardiologii. Od roku 2010 jsem pracoval na pozici vedoucího lékaře koronární jednotky v Oblastní nemocnici Kladno, ve které jsem se na začátku roku 2017 stal také náměstkem pro léčebně preventivní péči. Od srpna pracuji na 0,4 úvazku na interním oddělení RN Beroun v rámci echokardiografické a kardiologické ambulance a současně na 0,6 úvazku v centrále AKESO holdingu jako náměstek pro LPP.

- Mezi mé zájmy patří aktivní sport prakticky v jakékoli podobě, literatura, výtvarné umění, filmy, architektura a vaření. Nikdy neodmítnu sklenku dobrého vína.

Studie
**REHABILITACE HUNTINGTONOVY CHOROBY
 PŘINÁŠÍ PRVNÍ VÝSLEDKY**

Uznávaný odborný časopis Česká a slovenská neurologie publikuje výsledky naší studie o účinnosti rehabilitace Huntingtonovy choroby. Pro pracoviště mimo univerzitní půdu je to unikátní úspěch.

Rehabilitační nemocnice Beroun je jediné zdravotnické zařízení v Česku, které pacientům s Huntingtonovou chorobou poskytuje speciální rehabilitaci. Ta v našich podmínkách zatím není příliš častá. Avšak ze zahraničních zdrojů a ze zkušeností terapeutů víme, že v mnoha ohledech přináší dobré výsledky. Poznatky je však třeba opřít o regulérní výzkum v rámci „evidence based medicine“ (medicína založená na důkazech). Studie probíhá v úzké spolupráci s Centrem extrapyramidových onemocnění Neurologické kliniky VFN a 1. LF UK pod vedením as. MUDr. Hany Brožové, Ph.D., a prof. MUDr. Jana Rotha, CSc.

„Naším cílem není pacienty navrátit do plného zdraví, to bohužel není reálné. Jde nám o to zlepšit, případně alespoň co nejdéle udržet jejich schopnosti, soběstačnost a zabránit zdravotním a jiným komplikacím. Často přicházejí lidé

v produktivním věku, aktivní, nezřídka rodiče malých dětí. Chceme přispět k tomu, aby čas, který se svou nemocí musejí prožít, mohli strávit co možná nejkvalitněji,“ říká MUDr. Libuše Brabcová, která projekt zastřešuje.

Pacienti přicházejí na třítydenní intenzivní rehabilitační pobyt s využitím celé šíře možností fyzioterapie, ergoterapie, logopedie, psychologie, sociálního poradenství atd. Každého sledujeme a opakovaně vyšetřujeme podle pevného protokolu po dobu celkem 7 měsíců. V současné době je v naší skupině cca 35 pacientů. Výsledky získané od pilotní skupiny pacientů potvrzují naši domněnku, že klinický stav rehabilitací ovlivnit lze a že zlepšení přetrvává i po určitou dobu od ukončení terapie.

Nyní probíhá statistické zpracování výsledků a příprava k publikaci. „Podložené poznatky mohou posloužit i při vyjednávání v rámci zdravotnického systému, aby byla rehabilitace u této diagnózy vnímána jako nedílná součást léčby, nikoli jako luxusní nadstavba,“ uzavírá doktorka Brabcová.

**CO JE TO
 HUNTINGTONOVA
 NEMOC?**

Vzácné, ale závažné neurologické onemocnění, kterým trpí zhruba tisíc Čechů. Způsobuje postupnou ztrátu schopnosti kontrolovat pohyby, poruchy řeči a polykání, demenci, osobnostní změny a změny nálad. V pokročilých stádiích vede k plné invaliditě. Od prvních příznaků k plnému rozvoji postižení uplyne průměrně 15-20 let. Nemoc je geneticky podmíněná, projeví se nejčastěji až kolem 40. roku života.

Výročí
SLAVÍME 90 LET

Společně s vernisáží sochařského symposia jsme oslavili i devadesát let berounské nemocnice. Zaměstnanci si užili odpoledne plné hudby, tance a aktivít. Vrcholem bylo vystoupení kapely Slza s neplánovanou autogramiádou.

Pro školy
**DĚTI SE UČILY
 RESUSCITOVAT**

Červnový Den bezpečí v Berouně přilákal více než tisíc dětí do kempu Na Hrázi. Naše nemocnice tady představily nový ambulantní vůz a ukazovaly dětem, jak správně poskytnout první pomoc. „Zkusil jsem si to a musím říct, že to chce pořádnou sílu a výdrž,“ komentoval 10letý Petr N. z berounské základní školy. Nezbývá nic jiného než doufat, že to, co se u nás ve stánku děti naučily, nebudou muset nikdy použít. A pokud ano, tak už vědí, jak na to.

DALA JSEM BEROUNU PŘEDNOST PŘED LÁZNĚMI

Tereza Mahelová se v berounském rehabilitačním centru zotavuje po transplantaci plic. Mladá maminka, kterou možná znáte ze serveru Novinky.cz, se s námi podělila o svůj příběh.

Text: Lucie Menclová, Gita Zenknerová | Zdroj fotografie: Novinky.cz

V šestém měsíci těhotenství se Tereze Mahelové udělalo špatně. Zfialověly jí prsty a rty a skončila v pražské nemocnici v Motole s dušností. V minulosti Tereza prodělala slabou plicní embolii, proto si myslela, že jde o něco podobného. O dítě hodně stála a až do této krize probíhalo její těhotenství bez problémů.

Vánoce strávila s rodinou na rizikovém těhotenském oddělení v nemocnici U Apolináře. Musela nakonec podstoupit císařský řez, protože by porod neudýchala a dítě by se mohlo udusit. „Syn šel hned k sestřičkám, mně hlídali saturaci kyslíkem. Nesměla jsem kojit. Byla jsem vyčerpaná a měla problém zajít i do sprchy,“ popsala první dny po porodu.

Teprve po narození dítěte a dalších vyšetřeních se lékařům podařilo zjistit, že Tereza trpí plicní hypertenzí. Jde o vysoký krevní tlak v plicních cévách, které tak zatěžují srdce

a pacient špatně dýchá. Tato nemoc vzniká úplně bez příčiny a nedá se vyléčit, jedinou šancí je transplantace. Život pacienta je do doby, než se najde vhodný dárcé, hodně obtížný, protože musí být neustále napojený na dýchací přístroj, který ho omezuje v pohybu.

Zdravotní pojišťovna hradila Tereze léčbu a statický dýchací přístroj, ke kterému měla připojenou patnáctimetrovou hadičku. Ta jí sice umožňovala pohyb po bytě, o narozeného syna se ale staral hlavně tchán.

“
TĚŠÍM SE, ŽE
BUDU NEZÁVISLÁ
NA POMOCI
OSTATNÍCH.

„Ráno manžel odvezl dítě a večer mi ho přivezl zpět. Takhle to trvalo rok a půl,“ popsala neradostné období svého života, které provázely také deprese.

Na mobilní dýchací přístroj neměla Tereza nárok, protože nesplnila pravidla pojišťovny, která předepisují, aby pacient dokázal během šesti minut ujít 150 metrů. Na jeho soukromé pořízení neměla rodina Mahelových peníze. Štěstí v neštěstí přišlo ve chvíli, kdy její příběh popsal server Novinky.cz. Jeho čtenáři ve sbírce shromáždili dostatek peněz a Tereza si tak mohla přenosný přístroj pořídit.

Největší životní změnu ovšem Tereze přinesl telefonát, že pro ni existuje vhodný dárcé. „Byla jsem na návštěvě u babičky, když zazvonil telefon z Motola. Manžel balil věci a dítě bylo zmatené. Do poslední chvíle také nevíte, jestli k operaci dojde,“ řekla Tereza. Složitý zákrok jí po dvou letech umožnil odložit přístroj. „Měla jsem ale strach, že se bez něj udusím. Proto mi dali kyslíkové brýle bez vzduchu, jen kvůli pocitu,“ dodala.

Po propuštění z nemocnice nastoupila Tereza do rehabilitačního centra v nemocnici v Berouně, které jí doporučila sestra v Motole. „Dala jsem Berounu přednost před lázněmi. Je tady intenzivnější režim a zároveň se cvičení přizpůsobuje mému stavu,“ popsala Tereza. V berounském rehabilitačním centru zůstala do letošního srpna, dělala zde hlavně cviky na posílení nohou a trénovala hrudní koš.

Je to ale stále začátek. Po návratu domů ji čeká další fyzioterapie a nevyhne se každotýdenním kontrolám. Problémem pro ni bohužel bude vždy infekce, protože léky, které musí brát po celý život, potlačují imunitu. Dlouhodobě proto zatím Tereza Mahelová moc neplánuje. „Plíce jsou křehké a nemá smysl přemýšlet nad tím, co bude za deset let. Nejvíce se těším, že nebudu závislá na pomoci dalších. Zvládnou si sama nakoupit a půjdu do parku, kde jsem už dva roky nebyla,“ těší se Tereza. 🌀

SLAVÍME

Všem zaměstnancům gratulujeme k pracovním i osobním výročím a přejeme mnoho dalších úspěšných let.

REHABILITAČNÍ NEMOCNICE BEROUN

10 LET

Bramborová Petra
Dochtorová Alena
Kozáková Milena
Lindnerová Jana
Matějková Alena
Preislerová Jana
Šturcová Pavla

15 LET

Knáp Pavel

20 LET

Kafka Sergej
Kafková Lucie
Řehořová Jitka
Svodová Eva

25 LET

Sochor Karel

30 LET

Čížek Luboš

NEMOCNICE HOŘOVICE

20 LET

Červenková Ilona
Vokáčová Hana

30 LET

Hermanová Dana
Kroupová Jitka

MULTISCAN PARDUBICE

10 LET

Sedláčková Eva

15 LET

Chvalinová Ladislava

SEZNAMTE SE S NOVÝMI POSILAMI AKESO

Vítáme u nás nové kolegy, kterým jsme hned položili tři otázky, abychom se o nich dozvěděli více.

Anketa

TŘI OTÁZKY PRO NOVÁČKY

1. Co bylo pro vás rozhodující, že jste si vybral/a zrovna AKESO?
2. Na co se tu nejvíc těšíte?
3. Co si na nové pracoviště berete s sebou?

MUDR. MAREK JANKA
lékař (Beroun)
náměstek pro léčebnou péči
AKESO holding

1. Dobrá pověst, jasná vize a chuť dělat kvalitní medicínu.
2. Na možnosti dalšího rozvoje jednotlivých nemocnic, na inovace, budování nových provozů.
3. Téměř dvacetileté zkušenosti a hrnek na kávu.

ING. ELIŠKA TOMŠOVSKÁ
administrativní pracovnice pro
zdravotní pojišťovny
(Multiscan Pardubice)

1. Jednoznačně dobrá pověst firmy, ke které jsem vzhlížela a byla pro mě něčím nedosažitelným.
2. Na způsob organizace práce v soukromém sektoru a na práci s novými organizačními systémy.
3. Do každé nové práce mě doprovázel můj osobní talisman – rybička z moduritu, kterou vyráběl můj syn, když byl malý.

LENKA KARLIČKOVÁ DIS.
všeobecná sestra
AKO Svitavy
(Multiscan Pardubice)

1. Doufám, že práce v Multiscanu bude rezonovat s mým osobním životem a vnitřním přesvědčením.
2. Že bych se na něco těšila, asi nemohu říct. Jsem typ člověka, který žije teď a tady. Užívám si každý okamžik, tedy i v práci potřebuji cítit smysluplnost a naplněnost.
3. Do Multiscanu si beru jistě všechny své životní a profesní zkušenosti. A možná propisku z práce předchozí :-)

MUDR. LUDMILA BĚŠČECOVÁ
lékařka (interna Hořovice)

1. Výborná zkušenost s pracovištěm z praxe v průběhu mého studia.
2. Získávání zkušeností v oboru a práci v milém kolektivu.
3. Propisky, klíče a kartičku na obědy.

PETR FAFEJTA,
údržba (Hořovice)

1. Jistota zaměstnání.
2. Těším se nejvíce na různorodou práci.
3. Klíče, tužku a telefon.

SIESTA

VŠECHNY ROLE DĚLÁM S LÁSKOU

V zaměstnání je jejím ateliérem snímkovna. Doma vymění rentgen za akrylové barvy a pastelky. Její obrazy obdivují návštěvníci zámků i kaváren, velkou vášní Lucie Suché je i fotografování. „Mám ráda, když z fotek vychází, co má člověk schované ve své duši,“ říká naše kolegyně, milovnice Berounky a máma tří kluků.

Text: Lucie Menclová, Gita Zenknerová | Foto: Jakub Červenka

Čím jste jako malá chtěla být?

V dětství jsem jezdila s rodiči na chatu pod hrad Týřov k Berounce. Mezi chataři bylo i několik lékařů. Byla s nimi legrace a já se v nich zhlédla. Vrhla jsem se na studia medicíny. Ta jsem ale nedokončila, protože se mi rychle za sebou narodili dva synové. Nakonec jsem si školu dodělala dálkově. Mou vášní už tehdy bylo focení, což jsem se rozhodla převést do svého pracovního života, a stala se ze mě radiologická laborantka.

Kromě fotografování i ráda malujete. Co bylo první?

Nejdříve jsem začala fotit. Když se mi nějaká fotka nepovedla expozičně

nebo jsem neměla foťák či film, řekla jsem si, že ten moment namaluju. Nejprve jsem malovala své představy, pak je zasazovala do reálných míst. Za ta léta se ze mě stala taková naivní realista. Malovat jsem začala i díky tomu, že jsme v roce 1988 viděli s mým budoucím mužem výstavu obrazů Emmy Srnové. Její obrázky byly tak krásné, že jsem je chtěla všechny mít. Když ale muž zjistil jejich cenu, pořídil mi barvy. Od roku 2010 se věnuji také litografii, což je grafická technika, kdy barevné vrstvy tisknete postupně z kamene, na který celý obraz vrstvu po vrstvě malujete. Jednou v roce si беру dovolenou a chodím do litografické dílny akademického malíře Martina Boudy na pražské Kampě.

Fotografováním to tedy začalo. Co vás na tom tolik přitahuje? A vyvolávala jste si fotografie sama?

Fotky se mi od malička líbily a strašně krásně mi voněly. Měli jsme doma ve sklepě starý zvětšovák po dědečkovi, který táta oprášil, když mi bylo asi třináct. Pod schody ve sklepě nám vybudoval fotokomoru a naučil nás se ségru vyvolávat.

Měla jsem jeden film na čtrnáct dní a snila o tom, že kdybych mrkla, mohla by mi vzadu z hlavy vylézt fotka, což se v podstatě splnilo s nástupem digitálních fotoaparátů, kterým jsem se dlouho bránila. Co jsem dříve vyfotila za čtrnáct dní, dnes mám klidně za hodinu. Na analog ale pořád fotím. Už přes dvacet let taky posílám fotky do soutěží časopisu Photo Life a vyhrála jsem několik cen.

“
**ČLOVĚK BY
 MĚL V ŽIVOTĚ
 DĚLAT TO,
 CO HO BAVÍ
 A CO MU
 PŘINÁŠÍ
 RADOST.**

Na pytláčku

Kdy jste měla první výstavu obrazů?

Tu napadlo uspořádat mého muže v roce 1992 pro chataře a náhodné kolemjdoucí u naší chaty v osadě Matouškov pod hradem Týřov. Obrazy jsme pověsili na chatu, jeden hned někdo zcizil. To jsme brali jako dobré znamení, že se obrazy líbí a je třeba v malování pokračovat. V roce 2002 vymyslel můj muž akci „Podtýřovská matračka“, což byla plavba na nafukovacích matracích v úseku od ostrova pod Týřovem po Rozvědčák. Sedm nejkrásnějších kilometrů na Berounce. Po cestě byla výstava mých obrazů. Cenou za první místo byl můj obraz namalovaný speciálně pro tuto příležitost.

Měla jste někdy možnost ukázat svoje obrazy pacientům?

Měla jsem výstavu u nás na RDG oddělení. Pacientům se většinou líbily. Chodili, kulhali, často na vozíku přijeli, a když čekali, než se snímek v komoře vyvolá, kochali se obrazy. Mně i mým kolegům někteří obdivně a zasvěceně říkali, že nám tady visí Srncová, Hlino-maz nebo Hüttnerová, což mě pokaždé potěšilo, neboť se jedná o přední české naivisty.

Když mluvíte o nemocnici, ve fotografiích jste zachytila její původní vzhled. Jak moc se změnila?

Do berounské nemocnice jsem přišla v roce 1998. Když vyndám staré fotky, co jsem tenkrát vyfotila na rentgenu, operačním sále, v ambulancích a venku v parku, je vidět, jak se ty prostory proměnily. Některá oddělení zmizela, některá nově vznikla a všechna se podstatně rozšířila. Vnímám, že všichni pacienti jsou novou nemocnicí ohromeni. Rehabilitace, která byla za dveřmi naší rentgenové denní místnosti, měla čtyři miniaturní prostory, kde byla vyšetřovací lůžka skrytá za závěsem. Fyzioterapeutek bylo poskrovnu. Teď je v nemocnici celý pavilón. Pamatuju si na dobu, kdy holky z „rehábky“ snily o tom, jaké by to bylo, kdyby měly rozšířené pracoviště. Že tu bude nakonec asi šedesát fyzioterapeutů, se jim nezdálo ani v tom nejdivočejším snu. Rehabilitace se zvětšila i o lůžkovou část a vznikly nové tělocvičny. A je fajn, že je mohou využívat i zaměstnanci. Říkám tomu osobně, že chodím cvičit do „nebe“, protože z tělocvičny je výhled na celý Beroun jako z nebeského oblaku.

Úplně k nepoznání je park. Byl zarostlý, tajuplný, pro někoho až stršidelný. Nyní je zkulturnovaný, pěkně prořezaný, okolo louky vznikly chodníky pro pacienty, křoviska nahradila venkovní posilovna. Za poslední dva roky se také zaplnil sochami z pískovce. Nejvíc se mi líbí sochy od akademického sochaře Kurta Gebaue-ra a jeho syna. Parkem se prohání spousta pacientů s berlemi, o čemž dříve nemohla být ani řeč.

Jaký je do budoucna váš největší umělecký sen?

Domalovat velkoformátové obrazy, které mám v hlavě připravené a na papírech různě načmárané, a s nimi pak vstoupit do aukčních síní. To bych potom zaměstnala toho nejlepšího vyvolávače fotografií, který by přivedl k životu tisíce mých negativů z analogových foťáků a desetitisíce fotek z digitálu, a mé výstavy by chtěli vidět všichni na celém světě. Nebo alespoň potkat mecenáše okouzleného mým uměním. To vše je asi jen sen, ale na druhou stranu sny jsou od toho, aby se plnily, takže kdoví? ☺

Vyhánění z ráje

Kafe v trávě

LUCIE SUCHÁ
radiologická asistentka
na oddělení MR a RDG
Rehabilitační nemocnice
Beroun

Svůj první film vyfotila v roce 1981. Od té doby uspořádala už přes šedesát výstav obrazů po celých Čechách. V létě vystavovala na zámku v Boru u Tachova. Do půli listopadu můžete vidět výstavu v Praze v kavárně Bílá vrána. Do prosince probíhá výstava s názvem Andělská noc ve Velkých Přílepech. Napsala a ilustrovala dvě knihy – MUJ! pro děti a vzpomínkovou knihu Obrázky zpod Týřova.

CO ZNAMENÁ NAŠE SPIRÁLA?

Možná jste se někdy pozastavili nad tím, proč se naše společnost jmenuje AKESO a co symbolizuje její logo. Pokud tipujete, že to má nějakou souvislost s Řeckem, jste na správné cestě. Akeso byla řecká bohyně uzdravování, dcera boha lékařství Asklepiea a jeho manželky Epione. V božském panteonu se léčení věnovalo i několik jejích sourozenců. Každý měl na starosti jinou oblast pomáhající celkovému uzdravení. Například Hygieia byla bohyně čistoty, bohyně Panakeia se zabývala hojivými mastmi a léčivými nápoji.

Stejně je to i u našich nemocnic v Berouně a Hořovicích nebo v pardubickém onkologickém centru, jež AKESO od roku 2018 spojuje do jednoho celku. Každá nemocnice nebo oblast zdravotnictví je jako jeden ze sloupů řeckého chrámu, který v přeneseném

smyslu představuje lidské tělo. Spojením všech jednotlivých částí pod „chrámovou klenbou“ se stala ze společnosti AKESO druhá největší zdravotnická skupina v Česku, která se stará o sto tisíc unikátních pojištěnců ročně.

Na vrcholu každého jónského sloupu najdeme točitou spirálu – volutu. Ve starověkém Řecku byla symbolem života. Spirálu jsme si proto vybrali také jako základ našeho loga, protože co může být výstižnější pro uzdravování spojené s bohyní Akeso? Řecký původ zakladatele Sotiriase Zavalianise zase inspiroval modré barvy, které naše skupina používá. Modrá symbolizuje naději a také je jednou z barev na řecké vlajce.

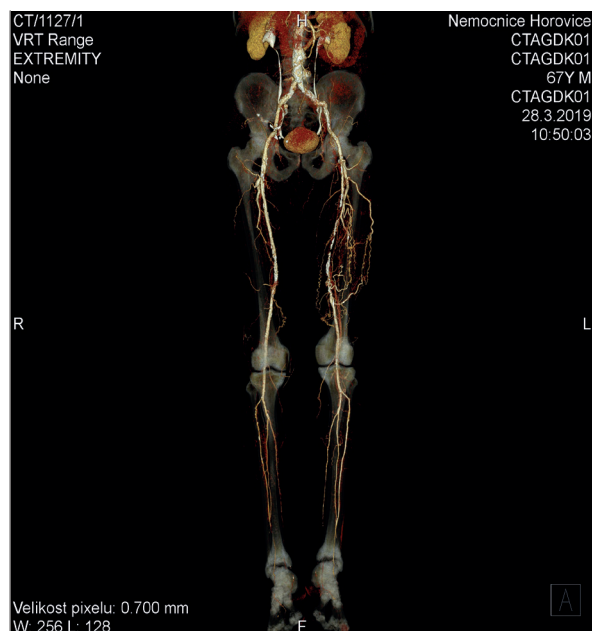
A úplně nakonec – spirála po otočení připomíná písmeno „a“. Jako začátek i jako AKESO.

SOUTĚŽ

Četli jste pozorně? Pak vám určitě neuniklo, jak se jmenuje nový lineární urychlovač na radioterapii v Multiscanu. Své odpovědi pošlete do konce prosince na redakce@akesoholding.cz.

VÝHERKYNĚMI OSMISMĚRYK Z MINULÉHO ČÍSLA JSOU:

- ROMANA ŠKVOROVÁ, recepční, Multiscan Pardubice
- KATEŘINA ZÍKOVÁ, finanční účtárna, Rehabilitační nemocnice Beroun
- PAVLÍNA PEJSAROVÁ, EEG, Nemocnice Hořovice

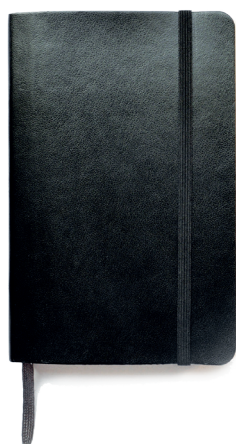
Zdroj snímku: Multidetektorový přístroj Siemens Definition AS plus, Nemocnice Hořovice

Toto je 3D rekonstrukce angiografického vyšetření na CT. Provádí se po podání kontrastní látky do žíly. Přístroj po nasazení příslušné oblasti vytvoří tento 3D model, s nímž lze na počítači různě otáčet.

„Přístroj zásadně zlepšuje pohodlí a bezpečí pacientů při vyšetření a diagnostice. Díky nejmodernějším technologiím umožňuje výrazně snížit dávku záření, kterému je pacient vystaven, a to až o 60 %. To je velmi důležité zejména u malých dětí. Dechberoucí je schopnost přístroje vyšetřit srdce. Používá k tomu synchronizaci s EKG a využívá velké rychlosti a jemného rozlišení. Zobrazí se tak i jednotlivé srdeční tepny, a to dokonce v kvalitě, která pak umožní kvantifikovat jejich případná zúžení a naplánovat cílenou léčbu. Podobně velmi zajímavé a přínosné je vyšetření tlustého střeva, kolografie nebo tzv. virtuální koloskopie. Výsledná obrazová dokumentace, se kterou pracuje radiolog, je kvalitnější a prohlížeč skenů je ergonomičtější, takže se zrychluje i práce lékaře a výsledný přínos pro další léčbu pacientů se zkvalitňuje,“ říká primář radiodiagnostického oddělení MUDr. Kamil Sukovský.

Zapište si do diáře

15. 11.

BOWLING

Hořovice, Beroun

20. 11.

TRIMED JOB

(veletrh práce 3. lékařské fakulty)

VEŘEJNÁ
AKCE

21.–22. 11.

DNY ZDRAVÍ

Pardubice

29. 11.

**CHARITATIVNÍ VÁNOČNÍ
JARMARK**

Beroun

VEŘEJNÁ
AKCE

30. 11.

**VÁNOČNÍ TRHY
DRÁŽDANY**

výlet pro zaměstnance
Hořovice, Beroun

PROSINEC

**MIKULÁŠ PRO DĚTI
ZAMĚSTNANCŮ**

Pardubice

6. 12.

**VÁNOČNÍ VEČÍREK
MS**

Pardubice

12. 12.

**VÁNOČNÍ
VEČÍREK**

Hořovice a Beroun